

П. А. Дьяченко, А. О. Руденко, Л. В. Муравська,

Б. А. Пархоμεць

ЗМІНИ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ НЕЙТРОФІЛІВ ПЕРИФЕРІЙНОЇ КРОВІ У ХВОРИХ НА ГЕРПЕСВІРУСНІ УРАЖЕННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ.

ДУ «Інститут епідеміології та інфекційних хвороб імені Л. В. Громашевського НАМН України», м. Київ

Герпесвірусні інфекції належать до найбільш розповсюджених вірусних захворювань людини. Понад 90 % дорослих в усіх країнах світу інфіковані одним або кількома сероваріантами вірусів герпесу. Широке розповсюдження, часте ураження осіб найбільш працездатного віку, широкий спектр клінічних проявів, висока частота хронізації процесу, значний відсоток інвалідизації та несприятливих наслідків надали цій патології характер важливої проблеми сучасної інфектології. Це обумовлює необхідність подальшого вдосконалення методів діагностики та лікування хворих з герпесвірусними ураженнями нервової системи.

Доведено, що формування інфекційного процесу при герпесвірусному ураженні ЦНС залежить від імунного статусу пацієнта, у той же час також існують дані щодо самостійної імуносупресивної дії герпесвірусів.

Сучасні дані літератури говорять про зміни багатьох показників клітинної, гуморальної ланок імунітету і активності фагоцитозу.

Мета роботи: оцінка функціонального стану нейтрофілів периферійної крові хворих з герпесвірусними ураженнями нервової системи.

Матеріали та методи: нами обстежено 17 хворих з герпесвірусним ураженням нервової системи.

Жінок було 12, чоловіків – 5. Середній вік хворих складав $32 \pm 9,8$ років. Залежно від ураження структур нервової системи сформульовані діагнози: арахноенцефаліт (7), розсіяний енцефаломієліт (1), арахноїдит (5), енцефаліт (1), менингоенцефалополірадикулонейропатія (1), неврит лицьового нерву (1), центральний понтинний мієліноз (1).

Підтвердження етіології захворювання проводили за допомогою методу ПЛР з метою виявлення ДНК герпесвірусів у лікворі, сироватці крові та слині, а також методом ІФА для виявлення антитіл класу IgG та IgM в сироватці крові, IgG в лікворі до вірусів герпесу простого (HSV1/2), Епштейна-Барр (EBV), варіцелла зостер (VZV), цитомегаловіруса (CMV), вірусів герпесу людини 6-го, 7-го та 8-го типів (HHV6, HHV7, HHV8). В етіології уражень нервової системи приймали участь HSV (2 хворих), HHV7 (2), HSV+EBV (1), EBV (6), CMV (3), HHV6+ CMV (1), CMV+EBV (1), HSV+EBV (1). За тяжкістю – легкої форми не було, середньотяжка була у 17.

Групу контролю склали 8 здорових осіб (6 жінок і 2 чоловіків), середній вік $43,3 \pm 19,3$ року.

Функціональну активність нейтрофілів периферійної крові визначали за показниками фагоцитарного індексу, фагоцитарної активності, НСТ-тесту, рівнів мієлопероксидази, каталази, перекису водню.

Результати та їх обговорення. У хворих із герпесвірусними ураженнями нервової системи в порівнянні із здоровими людьми підвищується індекс фагоцитарної активності (основна група – $55,46 \pm 10,0$ %, контрольна – $49,12 \pm 9,67$ %), показник НСТ-тесту (основна група – $9,8 \pm 5,1$ %, контрольна – $8,36 \pm 7,15$ %) та рівень пероксиду водню (основна група – $118,23 \pm 63,25$ мкг/л, контрольна – $45,56 \pm 29,7$ мкг/л), на тлі деякого зниження відсотку фагоцитуючих клітин (основна група – $51,53 \pm 9,09$ %, контрольна – $55,62 \pm 6,67$ %) та концентрації мієлопероксидази (основна група – $241 \pm 144,36$ у.о., контрольна – $273 \pm 93,4$ у.о.).

Висновки. Таким чином, герпесвірусні ураження нервової системи супроводжується деяким підвищенням функціональної активності нейтрофілів, але ці зміни не покращують противірусну імунну відповідь.